

(Βούρβουρ.) 4) Κυλινδρικό πλέγμα ἐντὸς τοῦ ὁποίου τίθεται ὁ ἀρτίως πηχθεὶς τυρὸς διὰ νὰ λάβῃ τὸ σχῆμα του Πελοπν. (Βασαρ. Λακεδ. Οἶν.): *Βάνομε τὸ τυρὶ 'ς τοὺς βεζιζές Βασαρ. Τυρὶ τῆς βεζιζᾶς αὐτόθ.* β) Εἶδος ξηροῦ τυροῦ Ἀθῆν. Ἦπ. — *Λεξ. Βλαστ.* 5) Μικρὸς ξύλινος κύλινδρος τῆς σαίττας τῆς φερούσης τὸ μασούρι περιστρεφόμενος διὰ τῆς ἀνέμης ὑπὸ τῶν ὑφαντῶν Πελοπν. (Μεσσ.)

VI) Τὸ δένδρον ἰτέα Κέως.

Ἦ λ. καὶ ὡς τοπων. Κέως.

βεζιζας ὁ, ἀμάρτ. *βιζιζας* Στερελλ. (Καλοσκοπ.) Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βεζιζης* διὰ τῆς καταλ. -ας.

1) Ἀστράγαλος. 2) Παιδιά τοῦ ἀστραγάλου. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βεζιζης* 4.

βεζιζεία ἡ, Ἦπ. (Ἀρτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βεζιζης*.

Μία τῶν στενωτέρων ἐδρῶν τοῦ ἀστραγάλου. Συνών. *βεζιζης* 3.

βεζιζης ὁ, κοιν. *βιζιζης* ἐνιαχ. *βεζιζ'ς* Θράκ. *βιζιζ'ς* βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ Ἀραβοτουρκ. *vezir*.

1) Πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας κοιν.: Φρ. *Θὰ σὲ κάνω βεζιζη* (θὰ σὲ ἀνταμείψω γενναίως). 2) Ἀνώτατος Τουρκος διοικητικὸς ὑπάλληλος, διοικητὴς περιφερείας πολλαχ.: *Ὁ βεζιζης τῆς Τριπολιτσᾶς Πελοπν.* β) Θωπευτικὴ προσφώνησις υἱοῦ ὑπὸ τῆς μητρὸς του Θράκ. (Ἀδριανούπ.): *Πιδί μ', βιζιζ' μου!* 3) Μία τῶν ἐδρῶν τοῦ ἀστραγάλου εἰς τὴν παιδιὰν τοῦ ἀστραγαλισμοῦ πολλαχ. Συνών. *βεζιζεία*. 4) Ἡ παιδιὰ τοῦ ἀστραγαλισμοῦ Πελοπν. (Κορινθ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. Συνών. *ἀσίκι 1 β, ἀστραγάλι 2, ἀστράγαλος 1 β, βέζιρας 2*.

βεζιζικός ἐπίθ. Κῶς *βιζιζικός* Θράκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βεζιζης* καὶ τῆς καταλ. -ικός.

Ὁ ἀνήκων εἰς τὸν βεζιζην: *Βεζιζικὰ ροῦχα Κῶς Παίρνει ὁ Γιαννάκης τὸ βασιλικὸ δρόμο κι ὁ Ἀθάνατος τὸ βιζιζικό* (ἐκ παραμυθ.) Θράκ.

βεζιζογιός ὁ, Θράκ. (Γέν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βεζιζης* καὶ *γιός*.

Ὁ υἱὸς τοῦ βεζιζη. Συνών. *βεζιζοπαιδο, βεζιζοπούλλο* (ἰδ. *βεζιζοπούλλα*).

βεζιζοπαιδο τό, Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βεζιζης* καὶ *παιδί*.

Βεζιζογιός, ὁ ἰδ.:

βεζιζοπούλλα ἡ, πολλαχ. *βεζιζοπούλλο* τό, πολλαχ. *βιζιζοπούλλο* Νάξ. *βιζιζοπ'λλον* Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βεζιζης* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -πούλλα, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,636 κέξ.

Ὁ υἱὸς ἢ ἡ θυγάτηρ τοῦ βεζιζη ἐνθ' ἀν.: Ποίημ.

Ὁ γιὸς τοῦ ρῆγα ἐπέρασε νὰ πὰ' νὰ βρῇ γυναῖκα

κ' εἶχε μαζί τὸ φίλο του, τὸν μπιστεμένο φίλο,

τ' ὁμορφο βεζιζοπούλλο, τὸ μυριόζηλεμένο

ΙΠολέμ. Χειμῶνανθ.' 130. Τὸ θηλ. *Βεζιζοπούλλα* καὶ ὡς κύριον ὄν. Θράκ. (Μυριόφ. κ.ά.)

βεῖλε ὁ, Τσακων. *δεῖλε* Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *εἰλεός*.

1) Κοχλίας. Συνών. *σαλιγκάρι*. 2) Λεῖμαξ. Συνών. *γυμνοσάλακας, σαλιακομάνα*.

βέκ-κιο ὁ, Ἀπουλ. (Καλημ.) *βέκ-κιο* Ἀπουλ. (Καλημ.) Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *veccchio*.

Γέρων.: *Πλέον ἀμπρὸ βρίσκει τὸ πάππο μου ποῦ ε' πλέο βέκ-κιο πὶ μένα* (πάρᾳ μπρὸς εὐρίσκει τὸν πάππον μου ποῦ εἶναι πρὸ γέρος ἀπὸ ἐμένα) Καλημ.

βελαζούρι τό, ἀμάρτ. *βιλαζούρ* Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἐκ τοῦ ρ. *βελάζω* καὶ τῆς καταλ. -ούρι.

1) Ἀμνὸς βελάζων. 2) Μεταφ. νήπιον: *Τί πιριμέν'ς ἀπ' αὐτό, εἶνι βιλαζούρ' ἀκόμα*.

βελάζω κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) *βελάζον* Τσακων. *βελάζ-ζον* Εὐβ. (Κουρ. Κύμ. Ὁξύλιθ.) *βιλάζον* βόρ. ἰδιώμ. *β'λάζω* Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ.) *βιλιάζω* Ἦπ. Παξ. *βιλιάζον* Μακεδ. (Σιάτ.) *β'λιάζω* Ἦπ. Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ.) Κεφαλλ. κ.ά. *β'λιάζον* Ἦπ. (Ζαγόρ. Τσαμαντ. Χουλιαρ. κ.ά.) Μακεδ. (Βλάστ. Καστορ. Νάουσ. Σισάν.) *βιάζον* Τσακων. *βελάχω* Ζάκ. *βελάω* Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) *ἀβελάω* Καλαβρ. (Μπόβ.) *δελάζω* Ζάκ. Θράκ. (Τσακίλ.) Κεφαλλ. Πελοπν. (Γύθ. Κλουτσιοχ. Σουδεν. Τρίκκ. Τρίπ.) — *Λεξ. Μ'Εγκυκλ. διλάζον* Μακεδ. *διλιάζον* Μακεδ. (Σιάτ. Χαλκιδ.) *δ'λιάζον* Μακεδ. (Σιάτ.) *μπελάζ-ζον* Εὐβ. (Κουρ.) *πελάζω* Καλαβρ. (Μπόβ.) *μελάζω* Θράκ. (Σαρεκκλ. Σηλυβρ. Τσακίλ. κ.ά.) Μέγαρ. *μιλιάζον* Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τῆς πεποιημένης λέξεως *βέ* ἢ *δ* ἐ δηλούσης τὴν φωνὴν τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν.

1) Βληχῶμαι, ἐπὶ πρόβατον καὶ αἰγὸς κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Τσακων.: *Βελάζει τ' ἀρνὶ - ἡ γίδα - τὸ κασίκι - τὸ πρόβατο κοιν.* || Φρ. *Σὰν τὸ κασίκι β'λιάζει* (ἐπὶ κραυγάζοντος) Ἦπ. *Ἐβέλαξε σὰν ἀρνὶ* Πελοπν. (Ἀρκαδ.) *Ἀρνὶ δὲ θὰ βελάξῃ* (οὐδεὶς θὰ σωθῇ) Πελοπν. (Βούρβουρ.) *Δὲν ἀφί' γίδα νὰ βιλάξ'* (ἐπὶ ἱκανοῦ αἰγοκλέπτου) Στερελλ. (Αἰτωλ.) || Παροιμ. *Ἀρνὶ ποῦ δὲ βελάζει γάλα δὲν τρώει* (ὁ μὴ αἰτῶν δὲν λαμβάνει) πολλαχ. *Τοῦ γουρού'ν ποτιτὲ δὲ βιλάξ', πάντα γρουλλίξ'* (ἡ πονηρὰ φύσις δὲν μεταβάλλεται) Σάμ. || Ἄσμ.

Κᾶπον βελάζουν πρόβατα, κᾶπον βελάζουν γίδια Πελοπν. (Λάστ.)

Καὶ β'λιάζουν σὰν τὰ πρόβατα καὶ σὰν τ' ἀρνὶα 'ς τὲς μάντρες Ἦπ. Πβ. *ἀναβελάζω 1*. 2) Ἐπὶ ἀνθρώπου, κραυγάζω ἰσχυρῶς, ὀδύρομαι, θρηνηῶ πολλαχ. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.): *Β'λιάζει τὸ παιδί* Ἦπ. *Ἐβέλαξε τὸ παιδί ἀπ' τὰ κλάματα* Πελοπν. (Δημητσάν.) *Βιλάξ'* ἀπὸν τοὺν πόνον Εὐβ. (Στρόπον.) *Μοῦ κόφτει τὴν καρδιά, γι' αὐτὸ πελάζω* Καλαβρ. (Μπόβ.) || Φρ. *Βέλαξι οὐ κόσμους ἀπ' τ'ν πείνα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Βέλαξαν τὰ πιδιὰ ἀπ' τὰ πιγνίδια* (παρεξετράπησαν) αὐτόθ. *Δὲ θὰ βελάξῃ οὐτ' ἓνας* (οὐδεὶς θὰ ὑπολειφθῇ ζῶν) Πελοπν. (Μεσσ.) || Ἄσμ.

Κ' ἡ μάνα του ἀπουκουντὰ μόν' σκούζει κι βιλάζει Μακεδ. Συνών. *ἀναβελάζω 2, παραβελάζω*. 3) Μετοχ. *βελασμένος*, ὁ φονευθεὶς καὶ μὴ τυχὼν ἐκδικήσεως, ἀνεκδίκητος (ἡ σημ. ἐκ τῆς ἀντιλήψεως ὅτι ὁ νεκρὸς βοᾷ καὶ ζητεῖ ἐκδίκησιν) Πελοπν. (Μάν.) Συνών. *ἀγδίκαιωτος*.

βελαξιά ἡ, σύνθηθ. *βιλαξιά* Εὐβ. (Στρόπον.) *βιλαξιά* Παξ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βελάζω*.

Βέλασμα 1, ὁ ἰδ.

βέλασμα τό, κοιν. *βέλιασμα* Ἦπ. (Ζαγόρ.) *βίλιασμα* Παξ. *β'λιάσμα* Κθεοτόκ. Βιργ. Γεωργ. 62 καὶ 80 *δέλασμα* Λεξ. Μ'Εγκυκλ. *δέλιασμα* Μακεδ. (Χαλκιδ.) *βέλισμα* Ἦπ. (Κεστρίν.) *βέλαγμα* Πελοπν. (Ἀρκαδ.) *β'λιάγμα* Μακεδ. (Βλάστ.) *μέλασμα* Λεξ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βελάζω*.